

"Gode! strenge Herre!" — svarede Volle og trak paa Stuldrene...

Ebbesen stod længe og betænkelig med Gerts store Sværd og Madonnabillede i Haanden...

3 Grev Henriks Lejr udenfor Brattingsborgs Mure var der nu fuldkommen rolig...

"Det har været den lide Satan selv" — hviiste den ene...

"Derom er der ingen Tvivl, Landsmænd!" — svarede hans Kammerat...

"Men maatte kan den Akkord være ube i Morgen!" — bemærkede den første...

"Vore unge Grever maa tage saa rast, de vil, de skal aede mangan Slette...

"Nu ja, det kunde vel være, helst der ikke var stort at trumme!" — sagde den første Krigsmænd...

Grev Henrik havde hørt nogle Ord af Skildvagnernes Samtale uden for Teltet...

Grev Henrik sprang i fuld Røstning op fra sit Leje og for ud af Feltsherreteltet...

Grev Henrik havde hægt Guldbæden over sit Brystharnisk og Sværdet...

Lejr, hvor Hjendens Trommer og Lurer lød fra begge Sider med Vaabenklang...

"3 Kredsorden!" — lød det fra Høvding til Høvding; men inden den befalede Forsvarstilling...

Da Solen stod op over Brattingsborg Sø, mødtes Ebbesen og Svend Trøst...

"Sind Branden! sørg for de faarede!" — lød Ebbesen — "Hytet skal bevarer og deles!"...

"Kongen!" — gentog Svend Trøst — "hvad tænket 3 paa? Morbroder! han har jo Fred med vore Hjender..."

"Derfor er han lige fuldt vor Landsherre!" — svarede Ebbesen...

Saa snart det nødvendige var besørget og en Flot Udridere udsendt...

"Denne Ytring ledsagedes af et højt og ensstemmig Bekræftelses-Udraab..."

"Tak, Børn, tak! i Landets og Kronens Navn!" — svarede Ebbesen...

Der blev nu rigelig sørget for Krigernes Pleje, og man drog ind paa Brattingsborg...

Af Svend Trøst og Ridder Foltvard hørte nu Ebbesen alt, hvad de vidste om den nye Konge og hans Sindselag...

Derpaa slog man sig til Ro paa Brattingsborg den Dag, og der fejredes en Sejrsfest...

Det var en af de skønneste og lykkeligste Dage paa Brattingsborg.

Tolvte Kapitel.

Medens Kongen med Bispe Svend og sine Riddere drog hede Jylland igennem...

Udsendt af en egenraadig Partigænger, medens han erherede sig en Føltesnede...

Paa Hald var siden Kongens Hylnding det krigele Liv ophørt. Ridder Bugge og hans aristokratiske Venner...

Winterulden havde endelig nået Ebbesen til at lade Sværdet hvile og trække sig tilbage...

Man levede imidlertid bag Brattingsborgs Mure paa streng Krigsfoed. Vindebroen var bestandig optrukket...

Paa et af de sidste Fjeldtog var saa vel Svend Trøst som Ridder Foltvard...

Svend Trøst saa den fortærende Lidensflod i Foltvards Blit; han trykte beftigt bevæget Riddersens Haand...

"Hvordan var det nu? Foltvard! o! lyng det Verts igen!"

"Ridder Foltvard rejste sig og gentog med vilbt tindrende Blit, medens Kaminilden spillede paa hans blege Kinder:"

"Udbrag sidder Fruigten saa højt paa Kvist!" — som mobnes af Solen om Sommer...

"Ret saa!" — udbrød Svend Trøst — "det kommer! — det maa komme — eller det hele Liv er en ussel, foragtelig Løgn!"

"Udbrag sidder Fruigten saa højt paa Kvist!" —

"Var det ikke saa? tætte Foltvard!"

"Og Dyrene er aldrig saa vilde!" — gentog Foltvard med et Blik...

"At de jo maa frygte dem for et Falsk, Om Jagerens Raad ere snilde!"

"For Guds og vor kære Frues Skjæb! bedste, unge Venner!" — afbrød Fru Jutta den lidenskabelige Sang...

"3 er i Stand til at synge eder en sidste Fjeldtog paa Hald"

Staar 3 ikke der begge som 3 havde i Sinds at nedrive den kære Guds Stjerne af Himlen?"

"Rigtig, ædle Fru! det vil jeg!" — vedblev Svend Trøst...

"Min Styrke er større, end du fortaar — Jeg den uhyrlig bølger — Jeg er ej ene — ihvor jeg gaar"

"Hvad er her paa Færde?" — spurgte Ebbesen med et roligt Smil...

Ridder Foltvard tav bestemt, og satte sig atter med blussende Kinder hen ved Kammeren...

"Hvad har du for? min Søster?" — spurgte Ebbesen alvorlig...

"Det Bryllup bliver det intet af!" — udbrød Svend Trøst beftigt...

"Vi har endnu otte Dage til Nyaar" — svarede Ebbesen rolig...

Den alvorlige, halv vemodige Tone, hvormed Ebbesen sagde disse Ord...

"Derfor kunde ingen have trunget min kække Husfru, selv om hun aldrig havde givet mig sin Tro!"

"Men gør du ikke Regning uden Vært? Svend Trøst! Hvo har sagt dig, det er Tvang med det Bryllup?"

"Derpaa har jeg Pantet i min egen Skjal, Morbroder! enten er der ingen Sandhed og Kærlighed til, eller Agnete maa elske mig i Løn..."

"Men hun vilde jo ikke kendes ved dig paa Hald, den Gang hun foragtede sin forræderiske Fader?"

"Gud maa vide hvorledes det henger sammen" — sultede Svend Trøst...

"Saa var du trostlig! saa har du jo kun Pigebarnet selv at holde dig til!"

"Gud velvigne jer for det Ord, Morbroder!" — udbrød Svend Trøst ivrig...

"Betant dog den Ting vel, min Søster!" — afbrød Ebbesen ham alvorlig...

"Alle Tilbagekommere af "Dansternen" med Fortællingen "Prins Otto af Danmark" vil ikke kunne faas: Enkelte have...

3. S. Ingemann: Valdemar Sejer.

3 Omflag 80 Cents. 3 Indbunden \$1.20.

Erif Menveds Barndom.

3 Omflag 80 Cents. 3 Indbunden \$1.20.

DANISH LUTH PUBL. HOUSE, Blair, Nobr.